

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121, 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta. 07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net**Subscripcions:** 902 131 025.**Edita:** Edicions del País Valencià, SA.**Editor:** Eliseu Climent.**Coordinació:** Jaume Monzó.**Redacció de València:** Núria Cadenas i Víctor Maceada.**Redacció de Barcelona:** Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Àlex Milian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).**Redacció de Palma:** Miquel Payeras.**Redacció de Perpinyà:** Sebastià Girard.**Producció:** Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).**Rúbriques:** Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.**Corresponsals:** Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marqués (Menorca), Anna Sáez (Lleida), Toni Solanelles (Andorra).**Col·laboradors:** Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Francesc de Paula Burguera, Bea Cabezas, Laia Campos, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marqués, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot, Toni Payà, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Àlvar Valls, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.**Col·laboradors gràfics:** Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.**Disseny:** Enric Satué.**Foto portada:** Jordi Play.**Arxiu:** Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).**Publicitat i promoció:** Salva Martínez (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Barcelona). Tel.: 932 384 262.**Subscripcions:** Quica Sena.**Administració:** Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.**Fotomecànica i impressió:** Rivadeneyra, SA.**Dipòsit legal:** V-853-1984.**Preu a la Catalunya Nord:** 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

El ple extraordinari del Parlament de Catalunya dedicat a aclarir què va passar al Carmel amb les fallides obres del metro va derivar cap a temes que no tenien res a veure amb el tema que convocava els parlamentaris. El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, va introduir dos temes aliens al drama de les 1.057 persones desallotjades de sa casa com a conseqüència de l'esfondrament del túnel de maniobres del metro: la moció de censura que va presentar contra Pujol en l'anterior legislatura i un presumpte cobrament de comissions del 3% de les obres públiques per membres del Govern anterior. El president va fer aquesta al·lusió de manera críptica, afirmant només: "vostès tenen un problema i aquest problema es diu 3 per cent", sense aclarir res més sobre el cas.

El Parlament és un lloc de discussió pública dels problemes que afecten la societat i les acusacions mútues entre partits són habituals. Però el president Maragall va introduir una acusació que, en cas de ser certa, hauria d'acabar en els tribunals, situació, per tant, que depassa els límits que el debat parlamentari català acostuma a tenir. El pitjor detall d'aquest enfrontament ha estat que s'ha produït en el ple extraordinari sobre el Carmel, amb tot de veïns entre el públic assistent, i que el tema esmentat era completament aliè a ells: els veïns no van entendre que l'al·lusió al 3% tenia a veure amb cobrament de comissions, ni que, en la resposta a Maragall, Artur Mas fera al·lusió a les coses "importantes" d'aquesta legislatura, com ara l'Estatut. És lògic que als afectats, pel drama de perdre la casa, als que esperaven una explicació entenedora sobre l'esfondrament del túnel i als que volien saber si el Govern assenyalaria alguna responsabilitat, el fet que els temes "importantes" acabaven sent uns altres els ha d'emprenyar.

Curiosament, va ser Josep Piqué qui va destacar aquest fet i va recriminar als polítics que, en un dia com aquell, parlaren de "les seues coses" i no d'allò que s'havia de parlar. El líder dels populars catalans va decidir atacar i mirar de minar la unitat del Govern tripartit, sabent, com sap, que els veïns hi estaran d'acord i que, abans o després, faran pública la seua decepció respecte al comportament de la classe política. Piqué ha après la lliçó de la Comissió d'Investigació de l'11-M, que va ser una mostra impúdica d'enfrontaments partidistes i, especialment, en el cas de la compareixença de José María Aznar. Tanta estratègia per fer venir l'aigua al seu molí, quan el PP té la cua de palla des d'aquella Comissió de l'11-M, també fa una certa ferum de demagogia partidista.

La classe política, que s'ha passejat una vegada i una altra pel malmès Carmel, davant els ciutadans bocabadats, els ha tornat a deixar amb la boca ben oberta. No s'ha explicat clarament què va passar; no s'ha fet confiança als veïns del Carmel i altres barris barcelonins i no s'ha aclarit qui és el veritable responsable: el president Maragall, primer, i el conseller Nadal, després, van repetir que "pagaran justos per pecadors". O aquesta afirmació és falsa —i els cessats són culpables— o és injusta la cessació d'aquests "innocents". La coherència, amb totes les seues conseqüències, hauria de ser el primer objectiu d'un Govern.

Als nostres lectors

La intervenció del president Maragall en decurs del debat sobre l'afer del Carmel ha aixecat molt de rebombori. La denúncia, rectificada immediatament, d'irregularitats de l'anterior govern no ha agradat gens a les files convergents. Al tancament d'aquesta edició, l'amenaça de la intervenció de la fiscalia plana sobre aquest afer, que ha relegat els vertaders protagonistes de l'enfonsament a un segon terme. Les víctimes continuen sense rebre respostes i assisteixen atònites a l'espectacle.

A més, el proper 10 de març es compleixen deu anys de la mort d'Ovidi Montllor. Per aquest motiu recollim una bona mostra dels actes que s'han programat arreu del país per commemorar l'Any Ovidi, tot i que cap organisme oficial (ni ajuntaments, ni generalitats) no ha decidit dedicar-li cap iniciativa.

Jaume Monzó, coordinador